

nens tilsyn med institutionerne og kontakt til det enkelte barn – følger, som ingen kan være tilfredse med.

Enhedslistens medlem af udvalget udtaler endvidere, at Enhedslisten på ingen måder kan støtte dette forslag.

Forslaget undergraver den solidariske model, hvor børn i det danske velfærdssamfund får en opvækst i daginstitutioner, der er solidarisk finansieret og derfor har et klart fokus på børnene og kvaliteten af pædagogikken frem for et fokus på at tjene penge til aktionærerne.

Børns trivsel gøres til en vare, der kan handles på et marked. Det er ganske usmageligt.

Forældrebetalingen kan stige, og vi får en voldsomt stigende brugerbetaling. Hver gang børnene skal på koloni, udflugt osv. er det forældrene, der skal betale. Og hvis de ikke kan? Ja så må deres barn jo blive hjemme. Enhver burde kunne forstå, at det er helt urimeligt for børn og voksne at leve i den forståelse, der vil udvikle sig i samfundet. En forståelse, hvor det bliver tydeligere for børnene, allerede fra de er ganske små, om de har rige eller økonomisk ringe stillede forældre. Det er, hvad Enhedslisten kalder afvikling af velfærden. Enhedslisten ville langt hellere udvikle velfærden, blandt andet ved at sikre, at børn fra de er ganske små stilles ordentlige pædagogiske tilbud i udsigt, og at de oplever sig som værende »noget værd«.

Den ordning, som regeringen og Dansk Folkeparti vil have, kan også betyde, at et barn, hvis forældre bliver ramt af arbejdsløshed, må skifte til en billigere børnehave og dermed mister sine kammerater og de voksne, som barnet hidtil har

kendt. Alle ved, at et sådant skift er en voldsom begivenhed i børns liv, og Enhedslisten tager skarpt afstand fra en sådan udvikling.

Regeringen lovede under valgkampen, at forældrebetalingen i daginstitutionerne skulle sættes ned. Men den sagde intet om, at den ville fastholde dette lovforslag, som fjerner loftet på brugerbetaling på alle de institutioner, der kommer under denne lov.

Regeringen skriver direkte i bemærkningerne til lovforslaget: »F.eks. får forældre i et landdistrikt bedre mulighed for at vælge at oprette en privatinstitution, hvis kommunen vælger at lukke den eneste daginstitution i området«. Det betyder, at man kan forudse, at kommunerne vil lukke en række daginstitutioner i landdistrikterne, og så vil forældrene i stedet være tvunget til at benytte en profitbørnehave. Det er desværre nok meget sandsynligt, at mange kommuner på grund af deres alt for stramme økonomi vil lukke daginstitutioner mange steder, ligesom vi har set det med skoler.

Det kan betyde, at det bliver dyrere for mange i landdistrikterne at få passet deres børn, og dermed medvirke til affolkningen af landdistrikterne.

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Hans Andersen (V) Anne-Mette Winther Christiansen (V) Inge-Lene Ebdrup (V) nfm.

Inger Støjberg (V) Pia Kristensen (DF) fmd. Birthe Skaarup (DF) Tina Petersen (DF)

Tom Behnke (KF) Per Ørum Jørgensen (KF) Hüseyin Arac (S) Lise von Seelen (S)

Mette Frederiksen (S) John Dyrby (S) Lone Dybkjær (RV) Ole Glahn (RV) Annie Baastrup (SF)

Line Barfod (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit, Siumut, og Fólkaflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.